

permeabilitat del seu llit, ha tingut una influència més decisiva en els terrenys del seu curs, que s'han transformat en camps de conreu. L'àrea que agafa la conca de recepció del Congost és prou important per provocar formidables riuades que en el transcurs dels segles han omplenat la plana, des

Vers el Figaró, el Congost enfondeix el seu llit de roca i pugna per fer-li adquirir una major amplada...

de La Garriga a Montmeló, en una amplada mitja d'un parell de quilòmetres. Justament la formació d'aquesta plana i l'anomenat portell del Congost, d'Aiguafreda a Figaró, junt amb el curs del Ter, sobtadament trencat a Manlleu en sentit perpendicular, ha fet suposar a alguns geòlegs prestigiosos que el Ter en altres temps geològics seguia avall sempre en direcció Sur i que, per tant, el Congost i Besòs havien estat una continuació d'aquell. L'observació acurada del terreny, però, deixa creure que no passa d'una hipòtesi enginyosa que algun dia caldrà discutir ampliament.

Dels tres rius vallesans que tenen les fonts principals en terres montsenyiques, el Congost és el més irregular en el cabdal de l'aigua, però és el que ha tingut més importància com a formació sedimentària en les terres del